

Endelig foreslaas i § 11 en Omlægning af Skyldkredsene, en Sammen dragging af 2 eller 3 Skyldkredse. Det er sikkert en meget heldig Tanke, idet vi derved faar et Skyldraad paa 3 Medlemmer med en Formand ude omkring i Landdistrikterne, og de vil saa sammen med de 2 Vurderingsmænd i Kommunerne kunne foretage Vurderingen. Jeg føler mig overbevist om, at naar vi faar saadanne Skyldraad, ligesom vi nu har Skatteraad, vil man ude omkring i Distrikterne kunne lette Over-Skyldraadet for et betydeligt Arbejde, ligesom det vil kunne bidrage meget til at gøre Vurderingerne sikrere og fastere. Ved Drøftelser, der kan foretages i et saadant Skyldraad, hvor et enkelt af Skyldraadets Medlemmer har været med ved Vurderingerne, vil der kunne rettes meget paa, hvad der kan være at rette rundt omkring i Vurderingskredsen.

Jeg kan altsaa paa mit Partis Vegne paa det bedste anbefale dette Forslag. Jeg finder, det er et udmærket Grundlag for den Forhandling, der skal foregaa om det Spørgsmaal, og jeg finder, at dets Hovedprincipper er rigtige, og at det er de Linier, vi bør følge, naar vi vil have en rimelig Ordning af Grundskatterne her i Landet.

Jeg skal nu til Slutning nævne, hvilke Bestemmelser i dette Afsnit jeg mener er Hovedsagen, nemlig at vi faar en Grundskyld til Staten, at vi faar en Bygningsafgift, der bestemmes paa den Maade, her er foreslaaet, og at denne Bygningsafgift er mindre end Grundskylden, at vi ikke kræver et større Beløb til Staten end det, vi allerede har — og jeg for mit Vedkommende kunde godt være tilbøjelig til at fikse den Grundskylds- og Ejendomsskylds-Promille, som her er sat, saa at Provenuet til Staten faldt og steg med Grundværdierne —, at Kommunerne maa have fortrinsvis Ret til at faa Grundskatten, men at der ogsaa her bør være en Grænse, man ikke kan overstige, at der sættes en Grænse for det, Kommunerne kan paaligne, at vi fra vor Side ikke vil være med til en ensidig Beskatning af Jordværdien, en Beskatning, som søger sit Formaal udenfor sit eget. Det er de Hovedlinier, Venstre vil følge, naar vi nu — og det har for saa vidt længe været overvejet — gaar til at føre det Princip ud i Livet: lige Skat paa lige Jord.

Jeg skal derefter i Henhold til den Til ladelse, som den højtærede Formand har givet, gaa over til at sige nogle Ord om de andre Lovforslag, der kan omtales sammen med dette. Om Forslag til Lov om Afgift af Tinglysning m. m. er der ikke Grund til at

gøre videre Bemærkninger her; thi det er kun ganske faa Ændringer, der søges indført. Lovforslaget skulde jo i Henhold til Loven af 13. Maj 1911 have været forelagt til Revision i 1918, men denne er altsaa blevet udsat til nu.

Lovforslaget om Stempelafgift vil jo i Henhold til de Ændringer, der foreslaas, betyde en Merindtægt paa 1,5 Mill. Kr. Maa jeg oplyse, at Stempelskatten skal være opfundet i Holland saadan noget som i 1624; man havde udsat en Præmie for den, som kunde finde paa en god Skat, der kunde give nogle Penge; formodentlig har man ogsaa den Gang tænkt, det skulde være en Skat, som ikke generede. Og kunde en eller anden herhjemme nu opfinde en Skat, der kunde give mange Penge uden at genere nogen, tror jeg, vi godt kunde sætte en høj Præmie ud til ham; han vilde blive meget vel modtaget, hvis han kom med et godt Forslag. Vi fik Skatten her til Landet ved Forordningen af 21. Juni 1657, og den kom til at gælde for offentlige Dokumenter, Gældsbreve o. s. v. Den 3. December 1828 indførtes den for Vekselstempler, og ved Lov af 1861 og 13. Maj 1911 er den fornyet. Stempelskatten er for største Delen en Skat paa Værdiers Omsætning, for saa vidt den foregaaer ved Dokumenter, og det er i Virkeligheden en Skat, der betales for den Ulejlighed, man gør vort Retsvæsen, naar det skal beskæftige sig med disse offentlige Papirer. Lovforslaget foreslaar ikke nogen Ændring i Stempelklasserne, der bliver fremdeles 3 Klasser, af første Klasse skal gives 1 pCt. af Værdien af anden  $\frac{1}{5}$  pCt. og af tredje  $\frac{1}{5}$  pro mille. Men den væsentligste Ændring findes i § 96, hvorefter de faste Stempeltakster — det drejer sig navnlig om Veksler — fordobles. Saa er der truffet en Ordning med Hensyn til Livsforsikringsselskaberne, hvorved de paa en langt mere praktisk og nem Maade, synes jeg, kan faa deres Stempelgebyrer berigtiget; det er en Ordning, som hidtil har været gældende for en Del af dem, men nu bliver lovfæstet for dem alle. Jeg kan ikke tænke mig andet, end at de vil være vel tilfredse dermed. Jeg skal ikke paa dette Tidspunkt sige mere om dette Lovforslag, som forhaabentlig vil blive henvist til et Udvalg, hvor man nøjere kan overveje det; dets enkelte Paragraffer egner sig ikke til Gennemgang her.

Endelig er der den saakaldte Børsskat, Stempelafgift ved Overdragelse af offentlige Værdipapirer. Det er ikke nogen gammel Skat, men det har vist sig at være